

zák., takže v den 16. července 1920 a ještě později do uplynutí uvedené lhůty tu bylo, třeba později přestalo od uvedeného dne právně fakticky existovati. Úst. zák. č. 236/1920 Sb. v § 1 odst. 1 č. 3 pak počítá se stavem, jaký tu fakticky byl dne 16. července 1920, nikoli se stavem, jaký snad v budoucnosti může nastati, neboť praví, že čsl. státními občany jsou bývalí státní občané rakouští, takže je patrné, že pro existenci čsl. státního občanství mohou rozhodovati jen předpoklady, jaké tu byly již v době, kdy úst. zákon nabyl účinnosti, nikoli však skutečností, které onen původní stav později modifikují.

Než i kdyby se na věc mohlo pohlížeti tak, že zánikem právní existence se zpětnou účinností ke dni 16. července 1920 byl onomu dosud ode dne 16. července 1920 fakticky trvajícimu domovskému právu odňat pravotvorný účinek pro praeterito, nemohlo by to míti významu pro existenci čsl. státního občanství descendentů, když ustanovení § 1 odst. 1 č. 3 úst. zák. č. 236/1920 Sb. neřádá, aby domovské právo rodičů také po 16. červenci 1920 právně existovalo. Předpokladem jeho existence je, aby tu bylo právo domovské v době, kdy úst. zákon nabyl účinnosti, to tu však musilo býti, když žal. úřad sám uznává, že teprve nabytím účinnosti úst. zák. zaniklo.

Z těchto důvodů bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.893.

Domovské právo: * Při zodpovězení otázky, zda osoba, domáhající se přijetí do domovského svazku obce pobytu podle § 2 zák. č. 222/1896 ř. z., připadla na obtíž veřejnému zaopatření chudinskému, sluší hleděti k tomu, zda podporovaná osoba potřebovala trvalé pomoci.

(Nález ze dne 6. května 1935 č. 15.356/35.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 3017/23, 8212/29.

V ě c: Město P. proti zemskému úřadu v Praze o domovské právo Josefa F.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Usnesením obecního zastupitelstva v O. z 25. října 1931 byla zamítnuta žádost stěžující si obce o přijetí Josefa F. do domovského svazku obce O.

Výměrem z 1. března 1932 vyhověl okr. úřad odvolání podanému stěžující si obcí proti uvedenému usnesení obecního zastupitelstva v O. a rozhodl na základě § 6 zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z., že Josef F. nabyl dne 8. srpna 1931, t. j. dnem, kdy žádost o přijetí došla k obecnímu úřadu v O., nároku na přijetí do domovského svazku této obce a přísluší tudíž od tohoto dne domovským právem do O.

Nař. rozhodnutím vyhověl žal. úřad odvolání obce O. proti uvedenému výměru, výměr ten zrušil a rozhodl, že Josef F. nároku na výslovné

přijetí do domovského svazku obce O. nenabyl, poněvadž ve vydržecí době připadl na obtíž veřejnému zaopatření chudinskému ve smyslu 1. věty posledního odst. § 2 zák. č. 222/1896 ř. z.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Podel § 2 zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. nemá nároku na přijetí do domovského svazku obce pobytu osoba, jež se sice po dosažení svéprávnosti po 10 let dobrovolně a nepřetržitě v obci zdržovala, připadla však v této době na obtíž veřejnému zaopatření chudinskému. Za úkon chudinského zaopatření nepokládá se podle tohoto zákonného ustanovení mimo jiné též podpora toliko přechodně poskytnutá. Toto zákonné ustanovení sleduje zřejmě účel, aby osoba, při které již v době deseti-letého pobytu nastala potřeba veřejného zaopatření chudinského, nepřipadla na obtíž obci pobytu, a dále, aby jen přechodné a odstranitelné poruchy v hospodářské rovnováze dotčené osoby nebyly v cestě nabytí nároku na domovské právo v obci pobytu. Z tohoto úmyslu zákonodárcova plyne, že při zodpovědění otázky, zda chudinská podpora poskytnutá obcí jest jen přechodné povahy, či připadla-li dotyčná osoba na obtíž veřejnému zaopatření chudinskému, rozhoduje v prvé řadě důvod, ze kterého chudinská podpora byla poskytnuta. Jestliže příčinou k poskytnutí podpory byla jen přechodná porucha v hospodářském životě podporované osoby a jestliže podpora poskytnutá obcí měla tuto poruchu jen odstraniti a podporovanému umožniti normální způsob uhájení živobytí, jde jen o podporu přechodnou. Byla-li však příčina, pro kterou podpora byla poskytnuta, toho rázu, že podporovaná osoba zůstala trvale potřebnou pomoci, jest nutno na podporu tu pozírat jako na veřejné zaopatření chudinské podle 1. věty posledního odstavce výše cit. § 2 zák. č. 222/1896 ř. z.

Žal. úřad zjišťuje v nař. rozhodnutí, že výdělečná schopnost Josefa F. byla v letech 1926 až 1929 omezena a že v této době dostával jako bývalý důlní zaměstnanec jednak nemocenskou podporu, jednak po jejím vyčerpání invalidní podporu od hornické bratrské pokladny, že však tato podpora nedostačovala k výživě jeho a jeho rodiny. To bylo podle zjištění žal. úřadu příčinou, proč se ucházel o povolení ke hře na harmoniku. Stěžující si obec dne 1. června 1926 mu poskytla 100 Kč za tím účelem, aby si hudební nástroj mohl opatřiti, poněvadž sám neměl k tomu prostředků. Tuto podporu kvalifikoval žal. úřad jako veřejné zaopatření chudinské podle 1. věty § 2 zák. č. 222/1896 ř. z. Se zřetelem na to, co bylo pověděno výše, nemohl nss uznati, že uvedený závěr žal. úřadu jest nesprávný. Správnost skutkových okolností, o něž se závěr ten opírá, popřen není a je tedy nesporno, že Josef F. v době, kdy mu podpora byla poskytnuta, nebyl způsobilý k normální činnosti výdělečné. Opatřením nástroje k provozování žebravé hudby s podporou stěžující si obce nebyl mu pak umožněn normální způsob uhájení živobytí. Osoba, jež provozuje tak zvanou žebravou hudbu, jest totiž odkázána na milodary, a nelze proto provozování takovéto žebravé hudby pokládati za normální činnost výdělečnou, takže podporou, která byla Josefu F. poskytnuta, neměla býti a také nebyla odstraněna jen

dočasná porucha v hospodářském životě Josefa F., který i nadále neměl možnost, aby si na živobytí vydělával cestou normální.

Č. 11.894.

Pojištění nemocenské: Zánik oprávnění zapsaných pokladen pomocných, prováděti pojištění nemocenské, nenastal vydáním zák. č. 268/1919 Sb., nýbrž teprve výrokem min. soc. péče učiněným podle čl. XXI cit. zák.

(Nález ze dne 7. května 1935 č. 15.355/35.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v Náchodě (adv. Dr. Jiří Jonáš z Prahy) proti okresnímu úřadu v Náchodě o pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Platebním výměrem z 29. února 1932 předsala stěžující si okr. nemoc. pojišťovna v Náchodě zaměstnavateli Otto B. pojistné nemocenské, invalidní a starobní za měsíc leden 1932 v částce 122.35 Kč za jeho zaměstnance Marii F., Adolfa J. a Karla K.

Po provedeném šetření vyhověl žal. úřad podanému odvolání a zrušil v odpor vzatý platební výměr. — — —

Stížnost uplatňuje: O tom, že zapsaná pojišťovna pomocná »Budoucnost« existuje neprávem, navrhla st-lka řadu důkazů, žal. úřad však tyto důkazy ponechal bez povšimnutí. Min. soc. péče nevydalo výnosu o právní existenci zapsané pojišťovny pomocné »Budoucnost«, nýbrž obyčejným dopisem oznámilo zaměstnavateli, že »Budoucnost« existuje právem a že nevidí důvodu, aby odňalo této pojišťovně oprávnění pojišťovati osoby pro případ nemoci, ježto hlavní důkazy, na něž se st-lka odvolávala, se prý ztratily. Jest pravda, že ustanovení čl. XXI odst. 2 zák. č. 268/19 Sb. bylo zrušeno šem 282 zák. č. 221/24 Sb.; to však svědčí jen o tom, že v době, kdy posléze citované ustanovení vstoupilo v platnost, neměla zapsaná pojišťovna pomocná »Budoucnost« existovati, a neměla-li existenčního oprávnění v den před účinností § 282, nemohla je míti ani v den, kdy toto ustanovení nabylo platnosti a po dobu příští.

O tomto obsahu stížnosti uvážil nss:

Článkem VII zák. z 15. května 1919 č. 268 Sb. bylo změněno ustanovení § 11 zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. a určeno, že pojištění v § 1 nařízené provádějí 1. okresní pokladny nemocenské . . . , 2. zapsané pokladny pomocné, kterým nebylo odňato osvědčení podle § 7 odst. 2 zák. ze 16. července 1892 č. 202 ř. z. (článek XXI odst. 3). V článku XXI téhož zák. č. 268/19 Sb. jest pak stanoveno v odst. 2, že se min. soc. péče ukládá, aby odňal zapsaným pokladnám pomocným osvědčení uvedené v § 7 odst. 2 zák. ze 16. července 1892 č. 202 ř. z., neměla-li ta která zapsaná pokladna nemocenská dne 31. prosince 1918